

31/12/2012

TCTDF

Triade Color Test Dinamico Flash

de Corrado Malanga

Această traducere a fost făcută de Alexandra Blănaru și Gabriela Dobrescu, în speranța că minunatele descoperiri făcute de marele geniu al acestui secol, prof. Corrado Malanga, vor fi apreciate și căutate de tot mai mulți români, așa cum se întâmplă în aceste timpuri în restul lumii.

Acest articol descrie procedura finală standard care permite, cu o practică, să capete potențiala capacitate de a-și accesa propria conștiință. În acest test, sau procedură experimentală, sunt canalizate toate experiențele tehnico-practice din cercetările noastre în domeniul percepției umane, care au fost aplicate pentru studiul fenomenelor exogene planetei Terra. Procedura precedentă, din care a luat naștere aceasta, avea ca scop încercarea de a remedia fenomenul răpirilor extraterestre. Identificasem o procedură numită Triade Color Test Dinamic (TCTD), care dăduse rezultate optime.

Procedura simplului TCT prevedea o simulare mentală foarte complexă, aceasta fiind ghidată de un operator extern, care îl ajuta pe răpit să simuleze o cameră mentală complet întunecată, în care erau prezente niște sfere ce mimau niște lămpi stinse. Aceste lămpi erau aprinse (evocate) mental de către subiectul răpit într-o ordine exactă și simulau cele trei componente ale interiorului său: minte, spirit, suflet. Printr-un simplu mecanism arhetipic, analizând culorile celor trei lămpi, se putea obține un tablou psihologic precis al subiectului examinat și al problemelor sale, fie că erau cauzate de interferența extraterestră, fie că proveneau de la propriile probleme psihice, legate de experiențele din viața trăită.

În cazul subiecților răpiți, culorile sferelor luminoase erau corectate de operator, ajungând să se obțină culorile arhetipale corecte, identificate pe o bază statistică astfel: verde pentru minte, roșu pentru spirit și albastru sau galben pentru suflet. Pentru un studiu aprofundat al mecanismului cerebral citiți articolele precedente, mai ales cele care se referă la TCT (Culorile sufletului, de același autor).

Mai departe se cerea subiectului să identifice prezența altor sfere luminoase în interiorul camerei sale mentale, care corespundeau intrușilor de natură extraterestră. Mintea subiectului vede arhetipic intrușii ca niște sfere luminoase de diferite culori, și, în acel context, era posibil să se identifice memoriile extraterestre active, lux-ul, paraziții fără corp și toate microimplanturile eventual prezente în corpul subiectului.

Sfera sufletului (animică) era încurajată să elimine toate obiectele și ființele străine din camera mentală prin voință proprie. Apoi se eliminau toate conexiunile sufletului cu constructorii acestui univers virtual dual, cu Primul Om, cu corespondentul subiectului din antiunivers și cu partea cea mai înaltă din punct de vedere ierarhic din această structură, identificabilă în mitul indian cu figurile creatorilor Shiva și Vishnu (A se citi Geneza III, de același autor).

Odată ce subiectul, dacă a fost diferențiat de creatorii săi manipulatori, întreba partea sufletească să vizioneze, prin intermediul unui scanner imaginar, corpul răpitului, verificând prezența microcipurilor extraterestre și militare, aceasta le distrugea unul câte unul, prin propriul act de voință. Apoi se ruga partea sufletească să caute în spațiu-timp toate corpurile copie ale răpitului, care erau identificate și eliminate prin actul de voință.

Examinarea liniei timpului (time line), făcută de partea sufletească, verifica ca în trecut sau în viitor să nu mai existe scene de răpire. Astfel subiectul era eliberat complet de problema răpirilor. În anumite cazuri se parcurgea, prin conștiința propriei părți sufletești, un drum pe care-l numeam "album de fotografii", unde se identificau toate tipologiile extraterestrelor care veniseră să deranjeze existența răpitului, pentru a-l face pe suflet să ia conștiință de situația care se petrecuse: astfel extraterestri erau recunoscuți și identificați, la nivel conștient, pentru a evita alte răpiri ulterioare și inconștiente.

La sfârșit cele trei sfere erau unite într-una singură de culoare albă sau galbenă, simbolizând suma dintre roșu, verde, albastru sau galben. Fuziunea celor trei conștiințe ale triadei era percepută ca sumă algebrică ale celor trei frecvențe în vizibil a celor trei culori, iar mintea producea automat culoarea sumă.

Rezultatele acestei proceduri, care dura în medie două ore și patruzeci de minute, urmărea să aducă cunoștința necesară triadei pentru a nu se mai lăsa răpită, fie de extraterestri, fie de militari, fie de influențele creatorilor cosmici de diferite naturi.

Rezultatele, chiar dacă erau bune, nu erau optime.

Mulți subiecți, după tratament, căpătau capacitatea de a se apăra (singuri) de extraterestri, dar de multe ori, din cauza unor grave deficiențe psihotice anterioare, nu erau în stare să mențină această poziție pe tot parcursul existenței lor pe această planetă.

Deci erau necesare alte aplicații ale acestei metodologii, care pe de altă parte, dacă era făcută cu suficientă experiență, conducea oricum la eliberarea răpitului, care, în arcul propriei vieți, putea să aibă vreo recădere, determinată de faptul că, în agenda extraterestră nu sunt prevăzute alternative ale clasicei răpiri.

Utilizarea aceste lungi proceduri purta cu sine o serie de insuccese, toate determinate numai și numai de lipsa de voință a acelorași răpiți, în a se elibera cu adevărat din matricea extraterestră. De fapt, în interiorul răpiților se nășteau reacții

psihotice de diferite origini, care îl făceau pe răpit să ajungă la ideea că viața cu extraterestrul era mai bună decât cea fără el. Vechiul procedeu prevedea și construcția unui clopot protector în jurul camerei mentale a răpitului, astfel încât imaginea extraterestrului să rămână în afara acesteia, neputând să mai invadeze corpul răpitului. Această barieră era garantată de energia părții sufletești, care era însărcinată să păzească triada în interiorul corpului uman, făcându-l astfel impenetrabil.

Chiar făcând așa, observam că de fiecare dată când Super-Eului subiectului îi lipsea autostima de care acesta este legat, bariera mentală devenea fragilă și mai devreme sau mai târziu cădea sub manevrele insistente ale extratereștrilor.

Noua procedură

În ultimul an am putut efectua observări experimentale ulterioare, care ne-au ajutat să identificăm erori procedurale conținute în vechiul TCTD. Aceste noi observări au apărut dintr-un studiu al universului la nivel cuantic. Mai ales înțelegând ideea că universul nu era dual ne puna în fața ideii că nu există separare.

Dualitatea, cum am putut să o descriem în a treia parte din trilogia "Geneza", pe care am publicat-o cu puțin timp în urmă, este o păcăleală percepută de mintea umană. Universul este văzut, în mod eronat, ca un fel de dublă ipoteză duală, unde extremele aparțin a două categorii diferite. Buni și răi, deschis și închis, patroni și sclavi, săraci și bogați, dar și operatorii hermitici lineari de semn opus, cum ar fi $+$ și $-$ sau versorii de spațiu, timpul și energia potențială, erau doar iluzii perceptive. În acest context, dualismul undă-particulă era restructurat într-o nouă optică care nu este duală, legată de cunoașterea conștiinței și nu de parametri ascunși de neînțeles, atât de căutați și niciodată găsiți de fizica modernă.

Bănuiala că universul virtual nu e dual ne făcea să înțelegem că ceva încercase să ne facă să credem asta. Se descoperea că dualitatea e un sistem pentru a categorisi omul, pentru a-l face să creadă că este responsabil de un front care se contrapune cu o un altul. Dualismul era sistemul cu care extratereștri și alienații încercau să constrângă omul să facă războaie care nu erau ale lui. Ideea dualului prevedea ca fronturile să se înfrunte unul pe celălalt în etern și formula "*divizează și domnește*" ar fi funcționat până în momentul în care cineva și-ar fi dat seama de această păcăleală.

Anumite observații în câmpul fizicii cuantice ne-au permis să înțelegem că dualitatea nu exista decât ca o formă perceptivă falsă. Înțelegeam că al doilea principiu al termodinamicii trebuia revizuit, unde entropia universului trebuia să fie

pusă în relație, nu neapărat cu energia sistemului, ci cu conștiința sistemului, care de altfel e legată de energia sa.

Dar concluzia tuturor acestor observații duceau într-o singură direcție. Dacă nu există dualitatea, universul nu este divizat în două subuniversuri, ci este o unică cutie în care există multe ființe vii cu grade de conștiință diferite, într-o vastă gamă de nuanțe. O astfel de percepție diferită a universului era schimbată cu viziunea duală a acestuia.

Universul nu este dual în sine, dar așa este perceput de conștiințele neintegrate. Deci, dacă nu existau bariere categorice, în TCTD nu puteam să ridicăm o barieră care să ține răpitul închis într-o cușcă construită chiar de el. Nu puteam spera că această cușcă ar fi cu adevărat protectivă, când existența însăși a cuștii era reprezentarea posibilității de a-i depăși limitele. Când nu sunt granițe nu ai posibilitatea de a le înlătura. Răpitul nu trebuia să se apere de extraterestru cu o barieră; așa nu se puteau ține sufletul, mintea și spiritul separați, chiar dacă erau uniți într-o sumă de trei sfere care puteau mereu să revină în poziția originală, recuperând separarea dintre ele.

Nu exista separare între componentele triadei deoarece acestea fuseseră separate la început, de către aceiași constructori ai dualității. Conștiința omului, adică Creația, nu poate fi manipulată de nimeni și pentru a obține manipularea este necesar ca, conștiința să fie separată în trei subconștiințe, categorizându-le. În realitate se descoperea că sufletul, mintea și spiritul există doar în percepția noastră duală, dar acestea sunt trei părți dintr-o unică parte originală - conștiința. Aceasta e de toate culorile pentru că sufletul, mintea și spiritul sunt de toate culorile. Fiecare culoare reprezintă o posibilitate de a se manifesta, și cum conștiința poate fi tot, iată că cele trei componente ale sale nu mai există când recapătă cunoștința că au fost divizate mai înainte.

Suma sufletului, a minții și a spiritului nu putea să fie o sferă albă, pentru că albul e suma algebrică a celor trei frecvențe, proprie manifestării triadei, dar nu o integrare completă a acestora. Albul poate fi recompus în cele trei culori originale, făcând recuperabilă și separarea, iar cu asta și răpirea extraterestră.

Suma totală a culorilor prevede ca sfera finală a conștiinței integrate în universul virtual să fie de toate culorile, nu suprapuse, ci integrate într-o culoare-sumă totală. Această culoare este nonculoarea.

Nonculoarea, sau culoarea transparentă, este percepută de mintea umană ca totul și nimic, lucruri care au aceeași semnificație conform fizicii Punctului de Energie Zero (Zero Point Energy).

Dacă considerăm că un punct al spațiului este gol, trebuie să ne întrebăm dacă e gol pentru că nu este nimic în el, sau pentru că în acel punct este tot și contrariul totulului care se anihilează unul pe celălalt. Și iată că totul și nimic devin același lucru.

Sfera transparentă este nimic, dar este și tot. Dar dacă sfera este transparentă nu are niciun fel de consistență și de aceasta nimic nu se poate agăța. Sfera transparentă evocă reprezentarea unei cuantice.

Conceptul de undă și particulă este legat de conceptul de conștient - inconștient. Când conștiința este undă, aceasta se prezintă ca neștiutoare. Se știe că există, dar nu știe unde e localizată în spațiu și timp. Cu alte cuvinte, e invizibilă pentru că e peste tot în același timp. Particula însă e reprezentarea cunoașterii totale. Conștiința integrată știe că poate fi atât undă cât și particulă și cea care decide asta este chiar ea. A se prezenta extraterestrului ca undă înseamnă că există în fața extraterestrului, complet transparentă și invizibilă, dar, din punct de vedere cuantic, își asumă semnificația refuzului experienței extraterestre, urmată de lipsa de interacțiune. Fenomenul fizic devine astfel perceptibil doar ca undă și nu localizat ca particulă. A fi particulă înseamnă a accepta experiența interferenței.

Această concepție poate să fie adusă la cunoștința conștiinței integrate, astfel încât această conștiință învață și devine conștientă de faptul că știe să facă un singur lucru: să decidă, de un milion de ori pe zi, în fața întregului univers, dacă să participe la o experiență, și să fie particulă în fața acesteia, sau să refuze experiența și "să nu fie găsită de aceasta", asumându-și aspectul de undă. A fi undă înseamnă că "știu cine ești, dar nu știu nici unde și nici când".

În termeni mai simpli, conștiința integrată, știa acum cum să devină invizibilă experienței extraterestre.

Noua parte experimentală a TCTDF (Triade Color Test Dinamico Flash), care nu durează mai mult de cincisprezece minute, într-o singură aplicare, face ireversibilă fuziunea triadei, o învață pe conștiința integrată conceptele virtuale ale fizicii cuantice, într-un mod comprehensibil ei și face pe oricine efectuează corect acest exercițiu să fie integrat cu el însuși.

Procedura nu e construită pentru a salva omul de extraterestru, ci pentru a face omul să capete conștiință de sine. În acel moment, dacă subiectul care folosește această practică ar fi un răpit, s-ar elibera imediat și pentru totdeauna de problema sa. Dacă subiectul nu a fost niciodată răpit, se rupe de legăturile sale cu creația falșilor zei și demoni, care, asupra sa nu vor mai avea niciodată putere.

Universul nonlocal și experiența răpirii

TCTDF-ul nu prevede distrugerea microcipurilor, nu prevede distrugerea și căutarea copiilor, nu evocă nicio imagine a extraterestrilor, nu evocă niciun tip de amintire virtuală, nu corectează culorile triadei, deci nu este traumatic. Prevede stări ușoare de autohipnoză, ușor de modificat în funcție de exigențe. Trebuie

subliniat faptul că, universul fiind nonlocal și neexistând trecutul și viitorul, ci doar prezentul, procedura provoacă imediat efecte asupra Liniei Timpului (*Time Line*) a vechii Programări Neurolingvistice (PNL).

De fapt, exact din momentul în care cele trei sfere ale triadei, indiferent de culoarea pe care o au, se unesc și ajung la o transparență perfectă, acestea nu numai că s-au unit într-o singură esență de conștiință ireversibilă, ci rezultă ca și cum nu ar fi fost niciodată separate pe axa timpului.

Fuziunile de undă cuantică ale trecutului și ale viitorului se pliază în prezent, oferind realitate doar acestuia. În acest context, dacă conștiința totală este reconstruită, acesta rezultă ca și cum niciodată nu a fost divizată și dacă nimeni nu a divizat-o înseamnă că nimeni nu a putut să o manipuleze. Asta provoacă efectul prin care, în momentul fuziunii, dispar toate memoriile răpirilor trecute, dispar toate microcipurile pe care un răpit le are asupra sa, se elimină dintr-un foc toate copiile răpitului care nu au fost făcute vreodată.

Experiența răpirilor rămâne ca "întâmplată", dar nu se mai poate aminti, pentru că mintea o vede ca pe o trăire care nu a existat niciodată, pentru că ar aparține unui trecut modificabil, deci actual nu a existat niciodată.

Noua procedură garantează liberul arbitru al conștiinței integrate. Sfera transparentă a conștiinței integrate poate decide în orice moment dacă să fie undă (sfera transparentă) sau particulă, să fie vizibilă sau invizibilă, de a vrea să interacționeze sau să refuze experiența.

Noua procedură nu prevede eliminarea fizică a extraterestrului, ci doar transformarea evenimentului răpirii în undă. În acest context, conștiința integrată devine invizibilă extraterestrului, care, din punct de vedere tehnic, nu mai are posibilitatea de a interacționa cu evenimentul. Într-o altă accepțiune, conștiința integrată îl face și pe extraterestru undă. Extraterestru nu este distrus, numai că probabilitatea de a ne întâlni cu el este redusă la o valoare pozitivă foarte mică.

Probabilitatea de a avea în față extraterestru devine atât de mică, încât extraterestru nu mai poate fi identificabil. Acesta este rezultatul care, în termeni virtuali, se transformă în refuz al experienței din partea conștiinței integrate; dar în termeni cuantici se citește ca un rezultat probabilo-statistic, care pornește de la ipoteza că noi suntem cei care construiesc virtualitatea și că noi interacționăm cu ea, dar doar dacă dorim. Nu există instrumente pentru a face măsurători dar suntem noi cei care le produc, așa cum s-a demonstrat în unele experimente de termodinamică cuantică (a se citi Geneza III, de același autor).

Trebuie subliniat și faptul că tratamentul cuantic al evenimentelor poate fi efectuat numai în contexte microscopice (lumea particulelor fizice elementare). De fapt, atât componentele triadei cât și conștiința integrată sunt asimilabile, în tot și complet, în componentele microscopice ale fizicii cuantice a lui Bohm.

Această tehnică nu are defecte

Trebuie să subliniem că orice tehnică are puncte slabe sau oricum trebuie să i se cunoască limitele. TCTDF-ul nu are chiar nici o hibă, dar asta nu înseamnă că răpitul nu va mai fi răpit. Subiectul va fi iar răpit doar dacă conștiința integrată dorește asta.

Există multe pulsații care pot influența în această direcție. Un subiect răpit este eliberat de această problemă de mai bine de un an, apoi este iar luat, sau mai bine zis intră din nou în contact cu specii extraterestre într-o anumită noapte. A doua zi, câteva vânători fac pe corpul său dovada a ceea ce s-a întâmplat. Reconstituirea episodului, prin intermediul tehnicii ancorelor (PNL), scoate în evidență doi factori importanți. În timpul nopții, extratereștri intraseră în casa subiectului, dar acesta îi descrie ca și cum nu l-au văzut. De fapt, extratereștrii merg direct prin camera sa, iar din camera răpitolului ajung în camera fratelui său, și acesta prins în problemă. Subiectul, fost răpit eliberat, se gândește în interiorul său că trebuie să-și apere fratele: dar în acel moment decide inconștient să accepte iar interferența extraterestră, devenind vizibil. Se naște astfel o adevărată luptă cu extratereștri, ale cărei efecte vor fi vizibile pe lumină a doua zi dimineată. Al doilea efect a fost că, în acest caz, oricum fostul nostru răpit nu mai este luat, pentru că conștiința integrată nu mai poate fi separată și asupra ei nu se mai poate acționa.

Un alt caz în care corpul este iar luat pare să se datoreze faptului că fostul răpit decide să se răzbune și simte o profundă ură față de răpitorii săi, aceștia fiind considerați responsabili că au distrus existența răpitolului. În acel moment subiectul se predispune inconștient să se răzbune, deci reacceptă confruntarea cu extraterestrul, care va reîncepe să deranjeze răpitul, incapabil să se elibereze de problema sa, lăsată nerezolvată la nivel psihologic.

Această tehnică poate fi aplicată și persoanelor ce nu știu nimic despre extratereștri, care nu sunt conștienți de situația lor, care nu au amintiri legate de ei la nivel conștient. Dar după tratament, în aceste cazuri specifice, conștiința integrată poate decide să-și amintească experiențele, de care este conștientă, dar în legătură cu care nu mai are amintiri vii. În aceste cazuri se pare că conștiința integrată se pune exact în fața extraterestrului, pentru a fi reprinsă și pentru a juca un joc, care poate fi și periculos, dar care oricum nu va mai duce la supunerea sferei transparente. Sfera transparentă nu mai este luată niciodată.

În această fază este important să integrăm sfera transparentă cu propriul corp, căci de nu corpul va fi luat iar, dar sfera transparentă nu va mai putea să fie manipulată. Acest fapt va conduce subiectul, mai ales dacă este femeie, să fie

utilizată în continuare ca născătoare de extraterestri. A învăța conștiința integrată să se integreze și cu propriul corp este singura cale de ieșire din acest inconvenient.

Ce este Conștiința Integrată

Prin conștiință integrată se înțelege acea parte din conștiința primordială care a creat universul virtual, care însă e integrată în virtualitate, având conștiință de spațiu, timp și energie. Este vorba despre o conștiință care, fiind suma celor trei componente ale sale, dar și cu caracteristici virtuale, știe că universul este creația sa, știe ce înseamnă spațiul, timpul și energia, vorbește la neutru și nu la feminin ca vechea sa parte sufletească, domină spațiul, timpul și energia, și este în măsură să se exprime în mod paranormal, utilizând corpul pentru a câștiga experiență.

Deci, cum conștiința integrată trebuie să facă experiență, aceasta nu cunoaște totul, pentru că dacă ar avea o astfel de conștiință nu ar avea nevoie să se integreze în universul virtual creat de ea.

A face experiența TCTDF-ului înseamnă a-l face pe om iar integrat și niciodată de acum înainte divizat în cele trei componente ale sale, readucându-l la condiția ORIGINALĂ: dar asta nu prevede experiența prefixată care trebuie să fie împlinită.

Când a fost făcută experiența TCTDF-ului, harta descriptivă a teritoriului fiecăruia se schimbă și îi apar subiectului adevăratele probleme ale virtualității pe care el a decis s-o înfrunte și adesea asta creează și momente de confuzie, care, în cel mai rău caz, pot să se răsfrângă și în actul decizional al conștiinței integrate, determinând-o să dorească să se întoarcă la situația anterioară. Sunt mai buni extraterestri sau dificultățile vieții cotidiene? Conștiința integrată care trebuie să facă experiență are liber arbitru și poate alege mereu varianta foarte rară de a se întoarce la situația precedentă, dar această situație nu reprezintă nereușita tehnicii, ci mai degrabă este o dovadă de succes, remarcând că în acest univers liberul arbitru rămâne absolut.

În cazurile studiate de noi pe parcursul unui an de zile, nicio conștiință integrată nu s-a mai lăsat prinsă, unele corpuri au avut niște mici și deranjante probleme cu orientarea la rezoluția totală a timpului, un singur caz a manifestat ideea de a reîntra în fenomen din propria dorință, dar după aceea, nici până azi, nu a făcut-o.

Conștiința Integrată, din punct de vedere cuantic, are cele trei valori ale spațiului, timpului și energiei, care îi permit să se exprime în realitatea virtuală pe care a creat-o, în timp ce cei trei vectori ai conștiinței, care, cum am spus în Geneză III, reprezintă unicul mod de a măsura indirect însăși conștiința, s-au suprapus perfect, devenind un singur vector de conștiință (acționând în toate

direcțiile, ca mulți versori N.A). Să reținem că cei trei vectori ai conștiinței sufletului, minții și a spiritului, care sunt un produs vectorial a celor două componente care caracterizează fiecare dintre cele trei elemente, sunt „necomutabili” între ei. Adică sunt poziționați la nouăzeci de grade între ei și nu se puteau suprapune în ceea ce era sfera albă pe care o obțineam la sfârșitul TCTD-ului clasic. Sfera transparentă, odată ce este redusă la un punct, în procedeul pe care-l vom vedea în continuare, produce suprapunerea finală a celor trei vectori de conștiință, distrugând mai mult și până la final separarea schizoidă dintre spirit, suflet și minte, care dădea naștere la o ființă imperfectă și mai ales foarte vulnerabilă din pricina lipsei de coerență interioară.

Dacă subiectul este introdus în transă hipnotică, caracteristicile cele mai evidente ale conștiinței integrate sunt următoarele:

- Subiectul vorbește la genul masculin (neutru)
- Subiectul știe că a construit universul, dar nu știe de ce l-a făcut în acest fel.
- Subiectul susține că ființa există pentru că se manifestă prin a face.
- Subiectul susține că dualitatea nu există, dar dacă ar exista este pentru că faci, și pentru a exista tot, trebuie să faci tot.
- Subiectul vede și percepe universul într-un mod total virtual, ca pe o construcție artificială , fără soliditate aparentă.
- Conștiința Integrată vede universul și în mod real. Real și/sau virtual împreună. Învață să fie propriul său observator, din puncte infinite care privesc înspre centrul său, iar din centrul său privesc spre puncte infinite.

Prin realizarea conștiinței integrate se poate călători în virtualitate, înaintând vizual în orice spațiu și timp, apoi încet, încet, apar aspecte de natură paranormală tot mai evidente în viața de toate zilele.

Tehnica de operare pe noi înșine

Clasicul TCT prevedea, prin complexitatea și durata sa, nevoia unui ajutor din exterior. Conducătorul ghida subiectul în stimularea mentală, făcându-l să parcurgă toate etapele necesare, până la sfârșit, când se obținea sfera albă a conștiinței. În timpul experimentării noii tehnici, ne-am dat seama la început de anumite eșecuri parțiale care se obțineau, și, încercând să găsim cauzele, am dat peste teoria efectului oglindă.

Universul, după concepțiile noastre, este de natură holistică, adică nimic nu e separat de tot, cum de altfel se presupune că ar fi, cercetând ecuațiile fizicii lui

Bohm. În acest sens, reacțiile pe care le va avea altcineva față mine depind exclusiv de mine. Dacă cineva se ceartă cu mine, asta se întâmplă pentru că în interiorul meu nu am ajuns la armonie. De exemplu, dacă eu intru într-o încăpere unde se află cineva antipatic, chiar dacă eu nu spun nimic, el va percepe în interiorul său ostilitatea mea, și, va fi suficient orice gest de-al meu pentru a-i produce o reacție violentă împotriva mea. În acel moment eu voi fi autorizat să răspund, pentru că, tehnic vorbind, nu eu am comunicat primul, dar în realitate am avut primul o reacție negativă împotriva altuia. În acest context, celălalt se va revolta împotriva mea pentru că eu, prin intermediul unui câmp morfomagnetic local, îi comunicasem antipatia față de el.

Observasem apoi că anumiți subiecți aveau niște părți din metodă pe care nu le înțelegeau și care, dacă nu erau înțelese bine, produceau probleme după tratament. Anumiți răpiți nu înțelegeau efectele cuantice de undă și particulă. Extraterestrul nu-i mai răpea, dar acești răpiți nu reușeau să se facă invizibili extraterestrului în sine, care rămânea prezent pasiv în experiența cotidiană. Alți răpiți se chinuiau să se separe de figura extraterestrului pentru că nu înțelegeau că trecutul nu există și deci rămânea legat de acesta.

Dintr-o analiză mai aprofundată pe care am făcut-o atât pe mine cât și asupra unor colegi de-ai mei care practica TCTDF-ul în faza sa experimentală, puteam observa cum în timpul aplicării testului, cuvântul avea o importanță profundă, dar în spatele cuvântului exista un alt tip de comunicare, mai profundă și mai eficientă. În timpul testului, conductorul produce o situație în care transmite un pachet de informații, care migrează din propria conștiință la conștiința răpitului. Dacă răpitul vrea să ia pachetul informativ, el obține toate informațiile pe care conductorul i le pasează. Cu alte cuvinte, TCTDF-ul ar putea fi condus chiar și în liniște absolută, iar rezultatul ar fi probabil același. Dar dat fiind că ființele umane folosesc cuvântul în această virtualitate pentru a simplifica (nu știu până în ce punct N.A) lucrurile, am folosit verbul pentru a învăța conștiința ce este cuantica. Dar în acel context, dacă pachetul meu de informații conștiinționale are câteva disonanțe, iată că eu i le transmit complet și celuilalt.

Să dăm un exemplu simplu: dacă eu am vreo problemă nerezolvată cu trecutul meu și conduc un TCTDF asupra unui subiect răpit, iată că acesta se eliberează de extraterestru în mod total, dar poate să continue să vadă imaginea extraterestrului lângă patul său noaptea, când încearcă să doarmă. Incapacitatea mea de a mă elibera de trecutul meu a fost reîndreptată spre răpitul, care, dacă nu are informații contrare, nu știe să gestioneze această parte a virtualității și va suferi de aceeași problemă de care sufăr și eu. Cu alte cuvinte, dacă eu merg la medic pentru că sunt răcit și vreau să fiu vindecat, nu trebuie să merg la un medic care și el este răcit, pentru că acesta nu mă va putea vindeca niciodată, el însuși nereușind să își învingă problema.

Era clar că acest tip de informație nu acționa numai la nivelul TCTDF-ului, dar în mod constant și în toate relațiile zilnice dintre ființele vii.

Mai era clar unde anume greșisem în trecut și unde eșua așa-zisa veche metodă destinată răpitului. Dacă nu ești pur ca un cristal ajungi să-l murdărești și pe pacientul tău și aceasta putea fi unul dintre motivele pentru care anumiți răpiți nu se eliberau complet de problemă, excluzând cazurile în care voința subiectului rămăsese potrivnică.

Deci, în modul teoretic și în principiu, nimeni nu poate ajuta pe alții să facă un TCTDF dacă nu este perfect în interior. Mai trebuie spus că nu există, din câte știu eu, persoane perfecte în interior, și mai trebuie subliniat că TCTDF-urile pe care grupul nostru le-a efectuat până acum, în experimentarea generală, au ajuns toate la un bun final, chiar dacă cu ușoare imperfecții.

Cel mai bun lucru de făcut consta în a construi o parte experimentală simplă, pe care oricine să o poată efectua pe el însuși, având grijă să manifeste o puternică voință în a-și rezolva propriile probleme. Trebuie să mai subliniem aici că reușita TCTDF-ului este condiționată foarte mult de înțelegerea lucrurilor care se fac. Nu se poate efectua testul doar citind partea experimentală care urmează, ca și cum ar fi un ritual al bisericii catolice sau o rețetă a unui medic oarecare, ci trebuie să se înțeleagă exact ce înseamnă fiecare pasaj. Din acest motiv, cei care vor să efectueze acest test pe ei înșiși, trebuie să citească, să studieze și să înțeleagă multe lucruri pe le-am scris precedent. Trebuie să vă fie foarte clară semnificația celor trei lucrări intitulate "Geneza", de la prima la a treia, trebuie să înțelegeți cum funcționează stimulările mentale și să înțelegeți funcționarea și teoria TCT-ului clasic. Erorile interpretative ar putea invalida întreaga procedură pe de-o parte, dar pe de alta știm că informațiile importante sunt deja la dispoziția tuturor, la nivel de grilă holografică care, prin intermediul câmpului morfogenetic, sunt deja dintotdeauna la dispoziția fiecăruia. Subiecții cu care am practicat TCTDF-ul în fază experimentală trebuie să înțeleagă că, dacă după efectuarea testului, ar avea încă dubii și incertitudini asupra anumitor situații din viața lor, asta se întâmplă pentru că testul te integrează, abolind dualitatea, permițându-i conștiinței să facă nederanjată munca sa în corp; dar sistemul nu ajută propriul "destin" (drumul pentru experiență), care trebuie rezolvat de fiecare în parte.

În special, mai ales persoanele care au făcut testul nu trebuie să mi se mai adreseze mie sau altora pentru problemele lor nerezolvate, ci trebuie să își întrebe direct conștiința integrată, care este perfect capabilă să lămurească orice aspect al realității, sau oricum este și reprezintă acea conștiință care trebuie să rezolve lucrurile nerezolvate.

Armonia finală e rezultatul care trebuie obținut, nu doar banala alungare a unui extraterestru care, în acest punct, chiar dacă ne-a distrus viața până acum, nu mai reprezintă un pericol adevărat pentru noi.

Deci întreabă-te pe tine, pe acea parte divină din tine, iar aceasta îți va răspunde mereu.

Boala e doar o condiție de neînțelegere datorată separării, pe când vindecarea se datorează măririi cunoașterii. În acest context este evident că TCTDF-ul folosește tuturor ființelor umane pentru că ajută la integrarea cu sinele profund și te eliberează din sclavia falșilor zei - adevărații demoni, care au încercat, cum spune și mitul, să trăiască etern fără să-și murdărească mâinile, prin intermediul experienței durerii trăite de alții.

Universul dual prevede că iubirea și ura sunt în realitate o unică manifestare, a unei unice monede cu două fețe. Guvernanții noștri zei, au decis să măsluiască jocul și să facă astfel încât să iasă mereu cap, dar niciodată pajură, făcând astfel doar jumătate din experiență și fiind deci mereu doar jumătate din sine însuși. Noi am decis însă să fim totul și pentru asta am fost exploatați în tentativa de a ni se fura partea de experiență care le lipsea altora.

Acest furt este doar reprezentarea unei conștiințe slabe, determinată din neînțelegerea faptului că toți suntem unul. Când se înțelege acest lucru se înțelege și cum funcționează oglinda. Oamenii vedeau în extraterestrii atât de demni de dispreț, partea din ei ce era demnă de dispreț, iar extraterestrii vedeau în fragilitatea umană fragilitatea lor.

Din momentul în care dualul moare, fiecare dintre noi devine conștient de sine. Și din acel moment se oglindește doar în sine însuși, pentru că în interiorul său este universul intern cu toate răspunsurile la toate întrebările.

TCTDF: partea experimentală

Asigurați-vă că nu veți fi deranjați. Relaxați-vă normal și închideți ochii. Înotați în întunericul camerei voastre mentale. O cameră unde voi vă veți afla în mijloc, în centrul ei, și unde este întuneric beznă. Acesta este camera pe care voi trebuie să vi-o imaginați în minte.

Trebuie să știți că în această cameră există niște becuțe pe care probabil voi nu le vedeți, pentru ce de obicei ele sunt stinse, dar este posibil ca ele să fie și aprinse. Dacă nu sunt aprinse le veți aprinde voi, unul câte unul. Aceste trei becuțe sunt: mintea, pe care trebuie să o aprindeți prima, al doilea becuț care trebuie aprins este cel al spiritului, iar ultimul becuț care trebuie aprins este cel al sufletului. Observați cu atenție aceste becuțe care sunt în camera voastră mentală pentru că ele sunteți voi, ele sunt esența voastră. Observați-le cu atenție culoarea, mărimea, distanța față de voi, înălțimea față de podea. Ele sunt unica sursă de lumină care există în camera voastră mentală.

Este posibil să vedeți o singură lumină, un singur beculeț, acesta fiind suma, uniunea celor trei beculețe, sau puteți să le vedeți pe toate trei ca pe trei lumini individuale. Identificați care dintre ele reprezintă sfera sufletului vostru și încercați să o atingeți. Introduceți o mână în interiorul acelei sfere. Ascultați și simțiți în același timp: ce senzație tactilă aveți, ce simțiți în interiorul acelei sfere? Cald sau frig, dens sau solid, lichid sau gazos? Există vreun miros particular sau un anumit sunet?

În timp ce simțiți partea sufletească care vi se arată ca o sferă luminoasă, întrebați-o dacă își amintește când la începutul timpului era unită cu celelalte două sfere, cea a spiritului și cea a minții, care în acea vreme nu existau separate, ci erau unite.

Rugați sufletul să se întoarcă în timp, la acea secundă când cele trei părți spirituale nu existau separat, pentru că acela era timpul de dinaintea separării lor actuale.

Rugați sufletul să se întoarcă în timp, în acel punct în care sufletul, mintea și spiritul nu erau trei conștiințe separate, ci o singură conștiință. Încet, încet, veți vedea că vă apar în minte imagini din acel moment. Întrebați sufletul dacă vrea să se întoarcă în acel loc primordial. Observați cu atenție sfera sufletului, ce se întâmplă și de ce sfera unică a conștiinței a fost separată în trei. Este important să vedeți și să înțelegeți totul. Când sufletul decide, dacă vrea să decidă, să fie așa cum era în acea secundă în care erau o singură sferă, nu o triadă împărțită în minte, spirit și suflet, rugați-l să se unească cu celelalte două sfere, accentuând faptul că nu există culori specifice pentru suflet, minte și spirit, și că, făcând parte dintr-un singur întreg, ele pot să aibă orice culoare doresc.

Dacă sufletul dorește să schimbe culoarea și dacă și mintea și spiritul doresc acest lucru, vor constata că pot să aibă orice culoare doresc pentru că ele sunt totul și orice culoare reprezintă ceva ce poate exista.

Începem acum fuzionarea celor trei beculețe într-un singur beculeț, care la început va avea toate culorile. Un beculeț în care orice punctuleț al său va avea culori diferite, astfel încât, dacă se observă acest beculeț de departe va avea culoare albă, iar de aproape va avea toate culorile universului.

În acel moment, spuneți sferei luminoase, cea care este suma celor trei sfere originale, că, pentru a fuziona nu este suficient să se unească în acest mod, ci trebuie să se amestece una cu cealaltă, astfel încât să devină o singură sferă care să aibă o singură culoare, o culoare care reprezintă toate culorile: culoarea transparentă.

Când sfera se transformă într-o sferă transparentă, invizibilă, căreia nu i se văd nici măcar marginile, în acel moment unic, Conștiința Integrată (CI) va începe să EXISTE. Conștiinței Integrate va trebui să i se spună că totul și nimic sunt același lucru, dar că lipindu-se de nimic, nimic nu va exista.

Dacă în acea secundă sfera devine transparentă, nu vor mai exista extraterestrii sau alte lucruri care să o deranjeze, pentru că, dacă ar exista în interiorul unei structuri transparente, aceștia s-ar vedea și ar cădea la pământ. În acel moment trebuie să i se spună sferei Conștiinței Integrate că nu mai există bariere între minte, spirit și suflet și că nu vor mai exista deloc, pentru că trecutul a fost modificat și nimeni nu a putut utiliza sferele originale separate, pentru că în realitate ele nu au fost separate niciodată, iar acum sunt unite.

Acum, în camera voastră mentală, intrați cu tot corpul în sfera transparentă. Ea și voi sunteți același lucru. Ea capătă forma corpului vostru, intră în corp făcând ca însuși corpul vostru să devină imaginea ei, iar corpul devine și el o sferă transparentă. Nu mai există nici o barieră. Pereții, tavanul și podeaua camerei nu mai există pentru că nu mai au un motiv pentru care să existe. Conștiința Integrată dărâmă orice barieră creată de ea însăși în camera mentală și în acel moment se arată infinitului total. Așteaptă câteva momente și observă infinitul total. Cum îl vezi? Privește și studiază locul unde exiști!

După câteva momente roagă Conștiința Integrată să asculte universul, devenind ea însăși universul. Pentru a face acest lucru spune-i că trebuie să se extindă încet. Te extinzi până la marginile universului, fără grabă, încet, încet. Și în timp ce te extinzi, atingi universul pe care tu însuși l-ai creat, până la final, până la limitele sale actuale. Sfera ta transparentă a inspirat într-o singură mare respirație tot universul, pe care a reușit să-l înglobeze în interiorul său. Ca într-o imensă inspirație. Pentru o secundă, care durează o eternitate, ascultă universul tău, unde tu ești totul.

Încearcă să cunoști, să fii conștient de corpul tău, pentru că, cunoscând acest corp este ca și când ai cunoaște întregul univers. Apoi inspiră și contractă-te, încercând să devii cât mai mic posibil. Fă în așa fel încât sfera transparentă lipită de corpul tău fizic să devină o sferă din ce în ce mai mică, dar făcând asta, ia cu tine tot universul înglobat, făcându-l să devină și el mic, încet, încet, din ce în ce mai mic, fără grabă, până devine un punctuleț mic, cu tot universul înăuntrul său. Simte această senzație pentru câteva momente și apoi încearcă să te întorci la dimensiunea ta originală.

Acum Conștiința ta Integrată știe că inspirând poate să devină o undă imensă, o mare sferă, sau un punctuleț mic, mititel. Când este o undă imensă poate fi în orice loc și în niciun loc în mod deosebit. În această stare ea este complet invizibilă. În schimb, când este un punct micuț este vizibilă și este gata să interacționeze cu totul. Vorbește cu tine însuși, tu care ești acea sferă integrată, și spune-ți că tu poți să exiști în ambele moduri, manifestându-te ca undă sau ca particulă, fiind invizibil sau vizibil în fața oricărei experiențe din realitatea virtuală. În sfârșit, amintește-ți că această Conștiința Integrată utilizează propriul corp pentru a face experiența pentru care a venit în această lume virtuală și că nu este

bine ca propriul corp să fie utilizat și de alții. Din acest motiv ea trebuie să protejeze corpul, care este îmbrăcămintea sa.

Pentru câteva clipe ascultați-vă pe voi înșivă, așa cum nu s-a mai întâmplat niciodată înainte de acesta uniune, ascultând în același timp și universul care vă înconjoară.

Concluzii

Exercițiul trebuie făcut fără să uitați niciun parametru al său și nu mai trebuie refăcut niciodată după unirea sferelor într-o sferă unică, pentru că acest proces de uniune este ireversibil (diviziunea nu se va mai putea face niciodată).

Experiențele pe care persoana respectivă vrea să le facă după această uniune, călătoriile sale în univers, le va face fără a mai fi nevoie să urmărească sfera transparentă externă ei însăși, pentru că acea sferă este persoana însăși. Însă dacă sfera este văzută din exterior și este opacă, acest lucru înseamnă că într-o eventuală răpire, corpul a fost luat iar. Toate aceste aspecte au putut fi deduse în baza experimentelor făcute până la acesta oră.

Ar mai fi de subliniat că în camera inițială întunecată ar putea să fie mai puțin de trei sfere, acest lucru datorându-se faptului că ele, fie au fost amestecate, fuzionate într-o singură sferă transparentă, fie pentru că anumite sfere ar putea să fie de culoare neagră, în acest caz acestea neputând să mai fie deosebite, camera fiind tot de culoarea neagră, deci totul fiind de aceeași culoare. În cazul în care se prezintă această situație, uniți sferele dumneavoastră fără probleme, chiar dacă nu sunt vizibile bine toate sferile, așa cum am descris mai înainte, ignorând aceste inconveniente. Este adevărat că în camera mentală pot să fie mai mult de trei sfere, dar voi trebuie să identificați cele trei sfere ale voastre, mintea, sufletul și spiritul, ca să lucrați cu ele, însă ignorându-le pe toate celelalte care vă înconjoară, pentru că acestea vor dispărea în momentul în care Conștiința Integrată a fuzionat.

Cei care doresc, pot să experimenteze pe ei înșiși această simulare mentală, dar mai întâi trebuie să studieze în amănunt toată teoria care există în spatele acestei tehnici. Cei ce doresc, pot să fie ajutați de alții în a executa această tehnică de simulare mentală, dar vă sfătuiesc din tot sufletul să efectuați totul SINGURI.

În același timp, considerăm că este necesar să subliniem că toate persoanele care susțin că nu sunt capabile să efectueze această simulare independent, lucru care se întâmplă în mare parte din cazuri, nu fac altceva decât să pună în mâinile altora responsabilitățile lor. Ar fi inutil să fie ajutați.

Pentru cei care nu au înțeles legăturile și obiectivul muncii noastre, le sugerez ca înainte de a judeca în vreun fel aceste procedee, să facă această simplă experiență pe ei înșiși, pentru a înțelege despre ce este vorba, pentru că nu este

posibil să vorbești despre ceva ce nu cunoști și nu înțelegi, până nu ai experimentat pe tine însuși.

Nu trebuie să vă fie frică de nimic pentru că nu există nimic în univers de care să vă temeți, în afară de propria ignoranță.

Drum bun!